

NE ZABORAVI DOBROČINSTVA NJEGOVA

Pitam se kako to da je David osim što je bio pjesnička duša mogao napisati takve pjesme, odnosno molitve koje sadrže mnogo slika i usporedbe iz prirode koja nas okružuj. Poput, kao košuta što za vodom žudi, žudim za tobom ja i tako dalje. Jedan od razloga je taj što je dosta boravio u prirodi i divljini. Neznam da li ste se probali dići rano u jutro oko 5 ili 6 h, posebno kada nije zima ili kasno u noć kada nikoga nema i otići u prirodu. Koje su prve riječi koje vam dođu iz srca? Ako to niste probali svakako preporučujem. Zнала sam se dosta rano dizati i ići moliti u prirodu ili ako sam na moru, na plažu. Prvo što me je obuzelo je ta predivna tišina i ljepota i sve što mi je izlazilo iz srca je: Bože kako si velik! Kako si svet! Kolika je tvoj ljubav! Kada usmjerim svoj pogled prema planinama, nebu, brdima, moru ono što vidim su ne samo planine i brda nego veličinu Božje ljubavi. I srce ne može prestati zahvaljivati, Bože kako si predivan!

Vidite ako smo stalno zatvoreni u naša „četiri zida“ ili samo idemo sa jedne kave na drugu, ili smo stalno u žurbi, MI NE STIGNEMO stati i smiriti se pred Bogom, a kamoli početi dan sa zahvaljivanjem, Bože blagoslivljam te! Lako zaboravljamo na ljepotu oko nas i Božju dobrotu i ljubav prema nama. A ta zaboravnost guši našu zahvalnost, jer zahvalna osoba sama sebe podsjeća na Božja dobročinstva i tada uvijek ostaje pozitivna. Ne boji se unatoč okolnostima. Zahvalnost jača i podiže našu vjeru te otklanja od nas sumnje i brigu (zabrinutost).

Ako si zaboravio kako zahvaljivati ili dugo nisi, ovdje je dobar početak: kaže David u Psalmu 103, **Blagoslivlaj dušu moja, Gospoda! I sve što je u meni sveto ime njegovo! Ponavlja: Blagoslivlaj dušu moja, Gospoda i ne zaboravi ni jednog dobročinstva njegova.** David ovdje govori sam sebi, svojoj duši...o dušu nemoj zaboraviti što ti je učinio Gospodin, sam sebe podsjeća na sva dobra koja mu je učinio Bog i koja mu čini (sadašnje vrijeme). David raspiruje u sebi duh zahvalnosti..to je kao kada želimo upaliti vatru a ono samo tinja, nikako da se upali...što tada radimo? Pušemo ili mašemo s nečim, želimo raspirati vatru da počne gorjeti i naravno grijati. Sjećam se kada sam radila u Teen Challenge-u u Puli, imali smo peć na drva. Kako je ponekad bilo teško ujutro upaliti vatru. No, jednom kada je vatra počela gorjeti toplina je ispunila cijelu prostoriju.

Isto tako kada mi raspirimo i probudimo zahvalnost u našem srcu. Ona nas počinje grijati iznutra i širi se prema van. Tada grije i druge, drugima postaje blagoslov, druge podiže i obuhvaća. David sada nabroja koja su to dobročinstva koja ne smije zaboraviti:

On ti oprašta sve krivnje tvoje i ozdravlja sve bolesti tvoje

Bog je taj koji nam oprašta naše grijehе. U Izaiji 43,25 kaže: *Ja sam taj, koji uništavam tvoju krivnju zbog sebe i tvojih se grijehа više ne spominjem.* Predivna istina da nam Bog u Isus Kristu oprašta sve grijehе. Ne zbog naše dobrote ili onoga što smo učinili ili činimo nego zbog samoga sebe. Zbog onoga što je Isus učinio za nas na križu. Krist je uzeo naše grijehе, krivnju, bolesti i pribio ih na križ i jedino po Njemu imamo oproštenje grijehа kako kaže ap. Pavao *milošću ste spašeni! To je dar od Boga, a ne po djelima, da se NITKO ne bi hvalisao* (Ef 2,8-9). Nadalje, On iscjeljuje sve slabosti tvoj. Riječ iscjeljuje ima korijen hebrejske riječi *rapha-raphah* ozdraviti. Mi znamo moliti Ti si naš *Rapha* Bog iscjelitelj. Ono obuhvaća ne samo što nama prvo padne na pamet, fizičko iscjeljenje, nego i iscjeljenje naše duše, naših odnosa kako bi bili potpune, zdrave i izgrađene osobe.

Učinimo to svakodnevnom molitvom. Umjesto da boravimo i bavimo se mislima kako sam grešan, opet sam pao, pa kakav sam ja to kršćanin. Pa, nikakav da nije Božje milosti. Često znamo misliti: opet nisam dostigao ono što sam postavio za cilj. Ali Bog je već postavio i sve nam dao u Isus Kristu. To ne znači da trebamo biti pasivni, nego ta istina u nama donosi zdravo razmišljanje i oslobađa nas kako bi mogli biti djelotvorni u Njegovom kraljevstvu.

Neka naša usredotočenost bude konstantno podsjećanje kako je On taj koji briše naše grijehе, koji nas jedni može učiniti svetima i pravednima. I počni mu zahvaljivati svaki dan za to. Previše se u današnje vrijeme bavimo sami sa sobom, a naš fokus treba da bude uvijek prema gore, prema Njemu. Bog nam jedni može reći kakvi smo i da smo sagriješili i pali, ali i da nam ON ponovo oprašta i želi iscijeliti rane zadobivene grijehom kako bi nastavili dalje. U Jeremiji 30,17a kaže: *Jer ću te ozdraviti, rane ću tvoje iscijeliti, govori Gospodin.*

On čuva od propasti život tvoj, kruni te dobrotom i milosrđem. Čuva od propasti vanjske i unutarnje

On čuva, na hebrejskom ima značenje onaj koji djeluje kao otkupitelj, osloboditi od ropstva, osvetiti. *Od propasti*: smrti, destrukcije nas samih, jame. Bog nas čuva da ne odemo krivim smjerom. Koliko puta smo znali zastraniti i Božja milost i ljubav nas je vratila. U Njegovoj ruci možemo biti sigurni da će nas čuvati i dati nam sretan ishod u svakoj situaciji a koji možda neće uvijek biti kako ga mi zamišljamo. Često puta razne okolnosti i događaji u našem životu mogu dovesti da malo „zabrijemo“ npr. u našim odnosima jedni prema drugima, razne povrijede koje nas žele zarobiti. Tada nas Duh Sveti opominje jer on je naš Tješitelj, doziva u našu pamet sve što je Isus naučavao, vraća nas na pravi put.

Kruni te dobrotom-znači okružuje te, štiti te : svojom vjernošću, dobrotom, naklonošću (Ps 5, 12) *A koji se u tebe uzdaju neka se raduju, neka uvijek klikću od veselja; neka uživaju u tvojoj zaštiti i neka se vesele u tebi oni koji ljube tvoje ime.* Bog nas okružuje svojom milošću i vjernošću tako da možemo biti sigurni. Bog kao krunu na svako svoje dijete izljeva svoju dobrotu i milosrđe. Ne samo da nam oprašta grijehе, iscjeljuje, nego nas čuva od propasti i iskazuje nam svoju ljubav, milosrđe. Drugim riječima obnavlja u nama porušeni identitet. On stavlja na nas krunu novog identiteta a to je da nas ljubi, da smo njegovi, da želi da nas upotrijebi, da smo mu važni, da s njim možemo sve, da je jači onaj koji je u nama nego onaj koji je svijetu, da smo više nego pobjednici u Kristu Isusu, da smo umrli starom načinu života kako bi se Kristov-novi život mogao očitovati u nama i lista ide dalje.

On siti dobrima život tvoj, obnavlja ti se mladost k'o u orla

Možemo čuti kako se i kršćani žale na sve. Nemam dovoljno za život, nedostaje mi puno toga. Kao da je njihov život u velikom kontrastu sa ovim stihom. Ako misliš da više nisi mladi da imaš takvu snagu, Bog misli drugačije.

Kaže David: On siti- znači biti ispunjen, zadovoljan, sa dobrima- biti sretan, napredovati, obilovati. Drugim riječima Bog ispunjava tvoj život tako da možeš napredovati i biti sretan u onome što radiš i još obilovati. Možda se to kosi sa tvojom realnom situacijom. Ali možda je to zato što mi kada čitamo ovo većinom mislimo na materijalno, dok kod Boga je naše srce i naš duh, duša na prvom mjestu. Podsjeti sam sebe sa kojima dobrima Bog ispunjava tvoj život (Efe 1, 3-14), (II Pet 1, 3-11). Jer kada naš duhovni život napreduje i raste tada će i naš pogled na naše okolnosti biti drugačije. Ovaj svijet nam daje poruku: treba ti novi auto, novo odijelo, stan, laptop itd. kako bi bio u koraku s vremenom. Bog kaže traži prvo kraljevstvo nebesko, a sve ostalo (naše potrebe) će vam se nadodati, jer zna Bog da nam je to potrebno.

Naš prioritet je ulaganje u blago na nebu koje nikada neće propasti. Samo Bog može uistinu ispuniti našu dušu i dati joj pravi smisao. Obnavlja ti se mladost –koja stoji za jakost, snagu kao u orla. Orao ima dugi život. On odbacuje svoje perje i novo raste tako da ponovo postaje mlad – ima snagu. Isto tako i Bog u svojoj milosti nas obnavlja od naših stranputica, pada i stavlja u nas novi život i radost, obnavlja snagu da možemo ići dalje. (Job 33, 25).

Ako si zaboravio na Njegova dobročinstva koja ti daje, danas se podsjeti i počni razmišljati o njima svaki dan i zahvaljivati: **blagoslivljaj dušo moja Gospoda i ne zaboravi ni jednog dobročinstva njegov.**

Ana Mršić Retkovic